



למה שונאים את החרדים?

הרב אפרים שרבני שליט"א

ועת

צרה היא ליעקב וממנה יושע, יה"ר נזכה כולנו לישועה בקרוב, אמן! הרבה שואלים אותי, אחרי שקצת מתחילים לעכל ולהבין מה קרה כאן, למה זה קרה? על מה בשמיים כועסים כל כך? סיפר חבר כנסת שראה את הסרטון של יום הטבח, שלאחר עשר דקות הוא לא עמד בזה, הוא יצא מהחדר והתחיל להקיא. הוא בחיים לא האמין שיש דרגה כזאת של אכזריות בעולם. דברים שהמוח לא יכול לקבל. תמונות שהמוח לא מסכים להאמין שאכן היו.

הרבה שואלים, אבא שבשמיים למה העונש כל כך קשה? המדינה הכי קטנה על המפה והמדינה שחוטפת הכי הרבה? מה יש כאן על פיסת האדמה הזאת? למה לא נחיים? הייתי באזכרה של חייל שנעשו בו זועות שקשה לתאר, מה אומרים לאבא שלו? ילדה קטנה שקוראים לה 'אביגיל', נכון שהוציאו אותה מעזה והיא חוזרת לבית, אבל בלי אמא ובלי אבא, מה היא תעשה בלי אמא שלה? כשהיא תבקש את אבא שלו מה יגיידו לה? למה קיבלנו עונש כל כך קשה?

יש תשובה אחת שעונה על כל השאלות האלו, אבל היא כואבת. חובה עלינו פעם אחת להגיד את זה. זו השנאה במדינה שלנו לתורה. השנאה לדתיים ויותר למי שנקרא חרדי. התמונות של השנה האחרונה. מעולם לא האמנתי שיהודים מסוגלים לעשות דבר זה. לא נותנים ליהודים להתפלל ביום הכיפורים, להגיד אל נורא עליה, זכרנו לחיים, יום הכי מקודש בשנה, יום שה' סולח על העוונות, זורקים לו את הסידור ונותנים לו סטירה. מה הוא כבר עשה? החזיק ספר תורה ואמר "כל נדרי", על זה הוא צריך לקבל סטירה!?

השיא היה בסוכות. יהודי יושב בסוכה, בנה אותה מקרשים עם הילדים שלו, תלה קישוטים לכבוד המצוה בשמחה, ושוברים לו את הסוכה, תולשים לו את הקישוטים, לא סוכה אחת, לא שתיים, לא שלוש. כמה ה' יתברך יכול לראות את השנאה הזאת? השנאה הזאת הגיעה לממדים כאלו, שבשמים כבר לא חיכו, עוד לא נגמר סוכות וקיבלנו תמונות שמוזמן השואה לא נראו בעולם. קיבלנו שואה. מי שישאל אותך מה זה התמונות האלו? תגיד לו אלו תמונות של שנאת חנם. ששונאים אנשים על לא עוול בכפם.

המגיד מקלם כבר אמר את זה לפני מאה שנה, היום אני מבין טוב טוב מה הוא אמר. הוא הסביר את הפסוק "כי יפלא ממך דבר בין דם לדם" כשיבוא היום ואתם תשאלו שאלות למה דם יהודי נעשה הפקר ונשפך כמים בהריגות ורציחות משוננות, ולעומת זאת דם של אומות העולם אינו נשפך, ותבואו ותשאלו למה בשוויץ גרמניה ושוודיה יושבים בשקט, ורק יהודים לא יושבים בשקט? איך יכול להיות, הרי אנחנו הבנים של הקב"ה? עונה התורה "דברי ריבות בשעריך" זה על השנאה והמריבות שיש ביניכם. בגרמניה לא שונאים ככה, בשוודיה לא שונאים ככה, רק אתם שונאים ככה. יהודי שובר סוכה ליהודי, יהודי זורק סידור ליהודי. פעם חשבתי שרק הגויים שונאים אותנו, היום אני מבין שיש גם יהודים ששונאים ככה.

כל התמונות הכי קשות שאדם יכול לתאר יכולות לבוא רק מדבר אחד, משנאה. אמרו חז"ל כמה קשה השנאה והמחלוקת שמצינו במחלוקת קורח שאפילו תינוקות בני יומן נשרפו באש. מה עשה ילד בן שנתיים? הוא עוד לא ראה עולם, לא הספיק לחייך, מה לילד הזה ולשבי בעזה!! אומרים חז"ל כשיש שנאה קשה אפילו בשמיים אין כללים.

כששמעתי על הסוכות שנשברו בחג, שאלה אותי הילדה שלי בתמימות

"אבא זה ערבים?", התביישתי להגיד לה שאלו יהודים. היא שאלה שוב בתמימות "יהודים שוברים סוכה? מה הם שונאים את הקב"ה?". אמרתי לה "אני לא יודע אמאליה, רובם שם גידלו אותם שצריך לשנוא את הדתיים, אז הם שונאים. הם לא באמת מכירים אותנו. רק אמרו להם לשנוא". היא אמרה לי "אנחנו לא ניתן להם". "נכון" אמרתי, "את יודעת איך אנחנו לא ניתן להם? על כל שנאה שלהם ליהודי אנחנו נוספי עוד אהבה ליהודי. עוד תפילה לחייל, עוד צדקה להצלחתם. עוד טלפון למשפחות שצריכות בתקופה הזאת תמיכה". אם היו מכירים אותנו ויודעים שאין לנו כלום עליהם בלב, הם לא היו מתנהגים כמו שהם מתנהגים.

הייתי פעם באיזה מקום מחוץ לירושלים, המתנתי בתור כמו כולם, היה אחד שחשב שעקפתי (באמת שלא עקפתי), והוא אמר לי "חרדי" והוסיף עוד שם גנאי. היה קשה לי לשמוע את זה. אמרתי לו "אני יכול להגיד לך משהו. אתה שונא אותי?" הוא קצת התבלבל מהשאלה. הוא אמר לי "לא, אני לא שונא אותך". "אז למה אמרת משפט כזה, אתה יודע שפגעת בי? שתדע משהו, אני לא שונא אותך, ולא רק שאני לא שונא אותך, אלא אני מבטיח לך שאם היית עכשיו תקוע עם פנצ'ר, אני הייתי עוצר לעזור לך בשמחה, אתה יודע את זה?".

הסתכלתי לו בעיניים ואמרתי לו "אתה יודע מה המצווה הכי גדולה בתורה? זה לאהוב אחד את השני. ורק שתדע אני גר בירושלים, יש לנו בית מדרש, אם תעבור דרך שם, אשמח מאוד שתעבור דרכי". נהייתו חברים. לפני שנפרדנו הוא אמר לי "ממש סליחה אני מתבייש. בחמש דקות מחקת לי עשרים שנה של שטיפת מוח". רוצים לשמוע משהו. הוא ישב השבוע בשיעור ביום ראשון.

אני רוצה שתאמינו לי, אני פונה לכל אחד שקורא את השורות האלו, אם יש לך בלב על דתיים, על חרדים, אני באמת לא מאשים אותך, כי זה רק בגלל דבר אחד, שהטעו אותך כל החיים, השללו אותך. אתה לא יודע איזה טוב יש שם, איזה חוס, איזו אהבה. אם אתה פעם אחת תכנס אתה לא תרצה לצאת מהחום שיעטפו אותך.

סיפרו פעם, שכן אמר לאביו שהוא רואה נקודה שחורה רחוקה בשמיים. אמר לו האב, דע לך, שבתוך הנקודה הזאת יש אנשים שיושבים, אוכלים שותים ומחייכים. הבן לא הבין את דברי אביו "אבא אני רואה שחור, ואתה אומר לי אנשים אוכלים שותים ומחייכים?". תמתין כמה רגעים. הם המתינו, ולאחר זמן מועט הנקודה החלה להתקרב אליהם, היא כבר לא הייתה קטנה כל כך, ואט ואט הבחינו שהנקודה השחורה היא בעצם מטוס ענק שעומד בעוד כמה רגעים לנחות. לאחר שנחת המטוס, נכנס האב יחד עם הבן אל תוך המטוס ואמר לו, הנה אתה רואה אנשים יושבים, אוכלים, מחייכים. מרחוק אולי זה נראה שחור, אך לאט לאט שמתקרבים אליו, השחור כבר לא שחור, הוא לובש לבן ומלא חיים. גם החרדים מרחוק נראים שחורים, ממסכי ערוצי הטלוויזיה זה אפילו נראה מאוד שחור, אך כשמתקרבים קצת באמת, אתה לפתע רואה גמחיים" שלא הכרת, הארת פנים שמעולם לא ראית, אתה רואה אהבה, אתה רואה רחמים, אתה רואה מלאכים.

לפני תקופה ביקרתי בבית של זוג חרדים באחת השכונות החרדיות לגבי איזה עניין. עוד אני יושב שם והנה באים זוג שהמראה שלהם מצביע על כך שאינם שומרי תורה ומצוות. הם אמרו לזוג החרדי תודה רבה מקרב לב, ואחרי כמה מילים שהחליפו ביניהם הם הלכו. זה היה נראה משהו לא שגרתי. אמר לי בעל הבית "אתה נראה מתפלא, אני אסביר". למטה בנינו דירה לזוגות שמגיעים מרחוק מחוץ לעיר לטיפול פוריות בבית החולים, וצריכים להגיע ממש מוקדם לבית החולים. המשך שיחת הרב בעמ' 3 <<

העלון מס' 485 • נא לקרוא בשעת התפילה

זמני השבת ירושלים	הדלקת נרות
למהניס 40 דק'	16:27
16:07	17:19
יציאת השבת (ר"ת)	יציאת השבת
17:53	

הוא כל כך יקר ללבך? פרטים 4 בעמ' 4

והבית בהיבנותו



הרב שמעון שורתי שליט"א

זה: "אני מאד מעריכה את ההתאמצות שלך בנושא הזה... ואת זה שאתה רוצה שיהיה לנו טוב...".

האומנות - מקבל המחמאה נותן הרגשה טובה לנותן

ומאידך כשאדם מרגיש שמעשיו משפיעים ומועילים, ממילא זה נותן בו כוח ודרבון, ולפי גודל התועלת שמרגיש כך גודל הכוחות, שיגרמו לו גם להבא להמשיך בדרך זו... אני זוכר שלפני כמה שנים התקשרתי למלמד של הבן שלי, רצייתי קצת לשבח אותו ולומר תודה על מה שהיה עושה בשביל הילד. על שהיה מקצועי, איכפתי מאד מהילדים וכו'. שהתחלתי לשבח אותו הוא אמר לי: "באמת! איזה כיף לשמוע... אני באמת מסמיק עכשיו... ותודה רבה שאתה מתקשר... חיזקת אותי!..." כשניתקתי, אמרתי לאשתי, התקשרתי לחזק ולשמח אותו ובמקום זה הוא שימח וחיזק אותי! ככה מקבלים מחמאות! על האשה לומר: "איזה כיף לשמוע...", "תודה רבה... משמח אותי ששמת לב... גם אתה...", "אתה באמת חושב ככה?!... איך מרגש...", "תודה רבה... זה ממש נותן כוח לשמוע את המילים האלה ממך!" וכן לאחר זמן אפשר לזרוק משפט לאוויר: "תדע שאמרת לי ש... זה ממש חיזק אותי...", "מאד שמחתי שאמרת ש... הייתי מאד צריכה את זה!" - כמה הבדל יש בין התגובות הני"ל, כמה טוב מרגיש הבעל לאחר מילים כאלה, וכמה כוח ומוטיבציה זה נותן לו להמשיך בדרך הזאת... כמוכן שכל זה כני"ל גם לבעל ששומע פרגון ומחמאות מאשתו, שרואים שפעמים הסיבה שאשה לא מחמיאה לבעלה כי היא בטוחה שהוא לא צריך פרגון עידוד ומחמאות, היא טועה בשריון הקשיחות שלו ובטוחה שהוא לא צריך. וגם כשהיא מנסה לומר, הוא משדר שזה לא כל כך מעניין אותו... הוא לא רוצה להראות חולשה שהוא כביכול צריך למחמאות שלה, אז הוא פשוט מתעלם ומשדר אדישות וקור רוח, אך בעצם הוא צמא למילות הערכה ופרגון כמו למים.



אין אדם שאינו זקוק לזה...

נקודה נוספת וחשובה שעלינו לדעת. שפעמים שותפנו לחיים הוא מאותם שאינם מודעים לתועלת הגדולה או מכל סיבה אחרת אינם מראים שלמילים הטובות והפרגון יש השפעה עליהם, והבעל או האשה רואים שאין בזה תועלת, עושים עצירה ביפס הייצור של המילים הטובות, ופשוט מפסיקים: "הוא אשם, זו בעיה שלו שהוא לא יודע לקבל...". כך חושבים. אך ההשלכות עלולות להיות חמורות, והטלת האשמה לא תועיל לנו מאומה! ולכן אין לנהוג כך! **אז מה כן עושים? א.** קודם כל צריך לדעת שאין אדם שאינו אוהב לשמוע מילים טובות, אין אדם שלא צריך שיעריכו אותו, זהו צורך נפשי בסיסי שהקב"ה טמן ביצור שנקרא אדם, ובפרט בין בני זוג, ומשכך עליו להמשיך ולא להפסיק. ועד היכן מגיעים הדברים...

ב. עליו לבדוק מאיזו סיבה הוא מתנהג כך, ובהתאם לסיבה כך לטפל. **ג.** פעמים (לפי הענין) אפשר לשוחח על זה גלויות. למצוא זמן רגוע בערב ולדבר: "אני מאד רוצה להמשיך לפרגן ולהחמיא לך... אבל קצת קשה לי שאני לא מרגיש שזה נותן לך משהו... הייתי שמח לדעת מה הסיבה... אילו מילים היית רוצה לשמוע יותר?... מה עושה לך טוב?... ישנם שיכולים להרגיש קצת מובכים בשיחה כזו, אך וודאי זה עדיף על פתרונות אחרים.

למדנו על המחסומים אותם צריך לשבור בבואנו לדרך זו, ושכדי הצליח לשינוי אמיתי בתחום הזה צריך שני דברים עיקריים: א. להבין שאנחנו חייבים להשתנות בזה, לקבוע רצון חזק בליבנו להתחיל לעבוד, לצאת מעצמנו, לחשוב על בן זוגנו, ולדעת שיכל ההתחלות קשות! ואז נראה איך ההרגל בזה, נעשה לטבע והאדם יזכה לשנות את ביתו מהקצה לקצה. זה השלב הראשון, ומעתה אנחנו מתחילים לעובי הקורה. **ב.** השלב השני, לדעת כיצד עושים זאת פופעל ובה נעסוק בשבועות הקרובים ניכנס פנימה וננסה ללמוד יחד בס"ד, כיצד הדברים באים לידי ביטוי בתוך ביתנו.

לידיה לבית אלון ואלויות טובות אל בית ישראל

יש לאהוב ויש להביע רגשות!



חלק ד'

התחלנו ללמוד על 'אומנות המילים

הטובות' בסדרה זו נלמד בע"ה לא רק על החשיבות של הבעת הרגשות בבית, אלא כיצד עושים זאת בפועל, ונשתדל להקיף את הדברים בכללים, בפרטים ובדוגמאות המצויות בין כותלי ביתנו עד היכן שידנו מגעת. בפעם האחרונה, דיברנו שעוד קודם שאנו לומדים יחד על הבעת רגשות, מחמאות, מילים טובות וחמות, עלינו ללמוד לקבל את המחמאות, שזו בהחלט אחת הסיבות שעלולות להקשות את העבודה לזוג הרוצה להשתנות בתחום זה.

"נא לא לחסום!"

אז מה היה לנו? התחלנו לדבר על אותם אנשים שיאינם יודעים לקבל את מחמאות ומילים טובות ותמיד מגיבים בביטול שכן הזוג מחמיא ומפרגן. משפטים כמו: "תפסיק עם השטויות שלך...", "סתם אתה אומר, אתה לא באמת חושב כך...". 'מה למדת בשיעור היום שצריך להחמיא?!' 'מה קרה... אתה צריך משהו?!' או שפשוט מגיבים בביטול והתעלמות. וראינו כמה סיבות שמהם נובעת התנהגות זו נמנה אותם בקיצור נמרץ: **א. נחיתות מסוימת של הנפש** - ישנם אנשים שקשה להם להאמין שהם טובים ומוצלחים. **ב. חוסר בטחון בעניין שקיבלו בו את המחמאה** - פעמים הצד השני מרגיש כל כך 'חלש' בתחום בו קיבל את המחמאה, וממילא קשה לו להאמין שבאמת הוא ראוי באמת לדברים. **ג. חוסר מודעות** - יש חוסר מודעות לחשיבות שיש למקבל המחמאה בצורה נכונה וחוסר ידיעה איך לעשות זאת. **ד. אגו מוטעה** - כדי לא להראות שאני צריך למילים הטובות שלה! **זהו מצטייר כחולשה בעיניהם. ה. התייבשות** - קורה שיש הישחקות והתייבשות, ובתוספת משקעי הנישואין אווטרדות החיים, גורמת לקשר להיות חסר מדרך זו. **ו. עודף מחמאות** - פעמים כמות המחמאות עוברת את המינון הנכון, ונאבד האפקט. **ז. חוסר התאמה בין המחמאה למחמיא** - שהמחמיא סותר את מילותיו על ידי התנהגותו. **ח. בדיקת כנות או סתם הנאה לשמע הדברים** - האשה מומינה בכל מה שהיא אומר, פשוט היא רוצה שהוא יחזור ויאמר, היא רוצה שישכנע אותה שבאמת הוא חושב ככה. כמו כן יכול להיות שזה היה לה מאד נעים לשמוע והיא סתם מתחשק לה לשמוע עוד הפעם.

האדם רוצה לתת למי שיודע לקבל!

ומעתה עלינו ללמוד את אומנות 'קבלת המחמאות', והכוח שזה נותן לזוג הרוצה לבנות בית חמים המושתת על הבעת רגשות ומילים טובות, וממילא יוכלו לבנות את קשר החברות עליו אנו מדברים. טבע העולם שפועל בדרך של משפיע ומושפע, נותן ומקבל, ראינו את זה בהרבה מקומות בחז"ל ובספרים הקדושים, וגם עולם הרגשות בין בני הזוג, היוצא לפועל על ידי מילים טובות ומחמאות, הבעת הערכה, פרגון, עידוד וכו' גם הוא עובד בצורה זו, הנותן, אינו חפץ לתת אלא למי שיודע בו שרוצה לקבל, שמצפה לקבל, והקבלה עושה לו טוב.

טבע האדם שקשה לו מאד להקפיד בעבודה ולשמור על רצינות ועקביות כאשר רואה שהעבודה שלו אינה מביאה שום תועלת. נתאר לנו אדם שהחליט לקחת תחום זה ברצינות, הוא פונה לאשתו: "אשתי, אני רוצה לומר לך שאת...". והאשה מגיבה בצנינות: "אני רואה שאתה גם יודע לומר מילים טובות... לא רק הערות...". או כיוצא בזה... וודאי שזה מחסום גדול לפעה הבאה, אחד כזה וודאי יאבד את כל החשק והמוטיבציה להמשיך בדרך זו. ואף אם לא תגיב ותתעלם, או שתגידי 'תודה' בצורה יבשה, גם בזה לא יהיה קל לבעל להמשיך בהתאמצות ובהשתדלות בנושא. [ואדרבה שהצד השני יראה שאנו מעריכים את המאמץ שלו, ואף אומרים לו את



לפרטים נוספים
ר' חיים: 055-6777644

הדיסק שכולם חינו-לו
שלום בית
ופלא אמין בחינם



באר החסידות

אוצרות מעולת החסידות



ביאת המשיח תרבה החוצפה, ונערים פני זקנים ילבינו, זקנים יעמדו מפני קטנים, בן מנבל אב, בת קמה באמה, כלה בחמותה, אויבי איש אנשי ביתו, פני הדור כפני הכלב. דברים כאלה לא ניחא לה לשכינה לשמוע, והיא מסתלקת. ומה שלשכינה לא ניחא לשמוע, בל ייכנס לתוך אוזני. (מבחר אמרים).

"בית המקדש חרב על ידי שנאת חינוס, בית המקדש ייבנה על ידי אהבת חינוס". (מבחר אמרים).

עיקר תיקון ימי השושבי"ם - בין אדם לחבירו

גילה לנו מרן האריז"ל שימי השושבי"ם מסוגלים המה ביותר להתעוררות התשובה. בזמן זה ישנה סגולה וסייעתא מיוחדת ששולחים לאדם מן השמים למען יוכל לקרב עצמו לעבודתו יתברך שמו ולשוב בתשובה שלימה לפניו, אפילו על הפגמים החמורים ביותר. וכשם שעל עבירות שבין אדם למקום יש תיקון על ידי תעניות וסיגופים, כך עבירות שבין אדם לחבירו, צריך לתקן החטא על ידי תעניות וסיגופים. אלא שבזמנינו אנו הם בחינות אחרות של תעניות וסיגופים - והם תעניות וסיגופים שכופף את יצרו בענינים שבין אדם לחבירו. ובעיקר הוא, על ידי מה שאדם נוהג עם חבירו בידידות ואהבה, אפילו כשהוא עצמו בצער ובעגמת נפש, ומסובב ביסורים ונדאגות. והוא תיקון גדול על עבירות שבין אדם לחבירו. וקשים סיגופים הללו יותר מתעניות וסיגופים, ומועילים בלא פיקפוק לפגם ברית קודש בזמן הזה. ולפיכך חשוב מדותיו בענינים שבין אדם לחבירו, נחשב לו הדבר כעניני וסיגוף יותר גדול ממה שכתוב בספרים הקדושים שצריך האדם לעשות כדי לתקן חטאיו לצום ולעשות גלגלי שלג, וישיבה בין נמלים. ורק בדורות הקודמים שהיה להם גופים חזקים, והיו מגודרים מאד בענינים שבין אדם לחבירו, ולפיכך כדי לתקן העוונות שבין אדם למקום תקנו הקדמונים דרכי תשובה של תעניות וסיגופים כנ"ל. ובזמנינו, כדי לתקן החטאים - צריך לתקן עצמו בענינים שבין אדם לחבירו, והוא עיקר חיובו, ובוה יוצא סיגופים ותעניות בין חטאי אדם למקום, ובין חטאים שבין אדם לחבירו. (האדמו"ר מביאלא).

הכל תלוי באחדות!

"האספו וְאָגִידָה לְכֶם" - התאספו ותקשרו עצמכם באגודה אחת. **"אֵת אֲשֶׁר יִקְרָא אֶתְכֶם בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים"** - כי דבר זה - אחדות - יהיה יקר המציאות באחרית הימים. (ר' שמואל מקאמינקא).

"אֲשֶׁר יִקְרָא אֶתְכֶם" - בזכות האחדות **"הָאֲסָפוּ"** - תזכו להנצל מכל המקרים הרעים העתידיים לבוא עליכם באחרית הימים. (ר' יעקב צבי מפוריסוב).

הגלות הראשונה, גלות מצרים, באה מחמת השנאה שבין יוסף ואחיו - ואף הגלות האחרונה, לאחר חורבן הבית השני, באה מחמת שנאה, מחמת שנאת חינוס. הזהירים אפוא יעקב: **"הָאֲסָפוּ"** - התחברו, התאחדו, שבכך תלוי מהלכם של המאורעות שיבואו - **אֲשֶׁר יִקְרָא אֶתְכֶם בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים**. (ר' יונתן אייבשיץ).

לאחר הקריאה בתורה בימי שני וחמישי אומרים (לפי נוסח אשכנז) סידרה של תפילות, שכל אחת פותחת **"יהי רצון מלפני אבינו שבשמים"**, ורק האחרונה שבהן פותחת **"אחינו כל בית ישראל"** בלא **"יהי רצון"**. והטעם הוא, שבשעה שמגיעים אל **"אחינו כל בית ישראל"**, בשעה שאנו רואים את כולנו כאחים ואנו חיים באחדות, אין עוד צורך לעמוד ולבקש **"יהי רצון"** - ממילא עת רצון היא. (רבי שלום מבלא).

דברים כאלו אל יכנסו לתוך אזני...

רבי ישראל בעל שם טוב ישב פעם אחת בבית המדרש בשעת דרשתו של מגיד בין מנחה למערב. והנה לא ארכה השעה, שומע הוא אותו מגיד עומד ומרבה בתוכחות-מוסר נמרצות. מקטרט על ישראל ומונה גנותם וכל מוסר רע שבהם, מיד עמד הבעש"ט ויצא מבית-המדרש.

כששאלו אותו אחר-כך, מפני מה יצא, פתח ואמר: הכתוב אומר **"הָאֲסָפוּ וְאָגִידָה לְכֶם אֵת אֲשֶׁר יִקְרָא אֶתְכֶם בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים"**, ומפרש רש"י: ביקש יעקב לגלות את הקץ ונסתלקה ממנו שכינה. ולכאורה תמוה, למה נסתלקה שכינה ממנו? אלא כשעומדים לגלות את הקץ ומתחילים לספר בגנותו של הדור שמיטיח באו, כמפורש במשנה: בסוף הגלות לפני

המשך שיחת הרב

שהם לא מבינים שעל השנאה הזאת חיילים מתים. אנחנו לא ניתן להם למות. על כל שנאה שלהם ליהודי אנחנו נאהב עוד עשרה.

הייתי בראש שנה האחרון עם מר אבי שיחי בבית החולים הדסה, יה"ר שיוזכה להאריך ימים ושנים. שתיים בצהריים, אנחנו במיון, וכל חמש דקות עוברים שם אנשים חרדים, כל כמה דקות אחד אחר, ושואלים **"אכלתם? בואו תאכל, יש אוכל משובח כיד המלך"**. עובר עוד מישהו עם עוגות, עוד משהו עם פירות העונה. לאחד מהם אמרתי **"אין לך בית? ראש השנה זה משפחה, ילדים"**. הוא אמר לי **"כאן זה הבית שלי"**. אמרתי לאבא שלי **"איך מזהים ברגע שזה בית חולים של יהודים... עוזבים את החג, את הבית, את האשה, ובאים לעשות לחולים את החג"**.

אך זה לא נגמר. לאחר רבע שעה מישהו (חרדי) עובר עם שופר ממחלקה למחלקה **"מי לא שמע תקיעות?"**. כולכם יודעים ששלושים תקיעות זה מאוד מעייף. הגיע יהודי **"לא שמעת?"**. **"בוא אני אחזור בשבילך"**. עוד ארבעה אנשים הגיעו **"בואו אני אתקע לכם"**. וכך מחלקה אחר מחלקה. במשך שתיים שאני יושב במיון אני שומע את השופר שלו שלא נח לרגע ומנגן בחסד מכל פינה. ולא רק בהדסה. בכל בית חולים. לפני שנה גם בשערי צדק. ישבתי באחת המחלקות. עברו שתי בחורים חרדים עם פאות, עם עגלה שעליה קפה הפוך, נס קפה מגורען, כל הדברים המשובחים, עם עוגות ושוקולדים שעולים כמה שקלים טובים בחנויות. יהודי לא חובש כיפה שאל **"כמה זה עולה?"**. **"זה בחינים"**. הם הכינו לו בשמחה. **"גם לאשתך אנחנו מכינים"**. היא לא רצתה **"אך הם שיכנעו אותה"**. לפתע הגיע הילד **"בוא צדיק מה נכון לך?"**



את האנשים האלו אתה שונא? איך אפשר לשנוא אנשים כאלו? אם יום אחד אתה תצטרך עזרה תמיד תבדוק בסוף מי יעזור לך. אתה בסוף תדע לבד.

אני קורא כולם, אבל לכולם ללא יוצא מן הכלל. למען עם ישראל, למען החיילים, למען החטופים ולמענו, אל תתנו מקום למחלוקת, אל תתנו מקום לשנאה, זה הרס, זה אסון, אנחנו אוהבים ותמיד נאהב כל יהודי אהבת אמת כל מינינו לעולם.

לבת אלון עם לרא! אהבים לבני.

(עוד דבר אחרון. אם ראיתם בטלוויזיה שצילמו כמה אנשים זורקים אבנים או עושים מעשים שלא ייעשו, תדעו שלא זו דרך התורה. וחבל שאין לי את המקום להראות לכם מכתבים של גדולי ישראל, ובראשם מרן ר' עובדיה יוסף זצ"ל, שכל כך התנגדו לכך ואף התביישו בזה. אל תתנו לתמונות האלו להטעות אתכם. יש כאן עם שלם שיעשה הכל למען כל יהודי).

זו דירה למען הזוגות האלו! הוא עשה לי סיור קטן במקום, יש שם הכל מהכל יותר מכל צימר מכובד. **"יזכמה זה עולה ללילה?"** שאלתי. **"זה בחינים"** ענתה אשתו, **"ובשמחה כמובר"**. **"עשרים אלף בחודש המקום הזה היה מביא"** היא המשיכה לומר, **"אך החיוך שלהם חשוב לבעלי יותר. יום אחד הוא אמר לי, שאשתי, עשרים אלף בחודש לא צריך, זוג מחכים כל כך לילד וצריכים עזרה, בואי נהיה חלק מהתהליך שלהם"**.

מרגש, נכון? לאיש הזה היו שתי פאות ושטריימל, ועם לב בגודל של כל המדינה. זה לא היה ברמת אביב! זה קרה בתוך שכונה חרדית! אולי מרחוק הנקודה נראית שחורה, אך כשמתקרבים אליה הנקודה הזאת נהפכת לפרח, לפרח הכי יפה שיכול להיות לך בגינה. שושנה אדומה.

שלשום דיברתי עם חבר מאוד יקר. **"מה שלומך?"** שאלתי. **"שלומי לא טוב"**. **"מה יש לך?"**. **"החיילים, החיילים"**. קצת שקט בשיחה חשבתי התנתק, אך הבנתי שהוא קצת בוכה. **"כל יום נופלים שני חיילים, אני נקרע. כבר חודש הפסקתי להתפלל על הילדים שלי, על החתונות שלהם, על הצרכים שלהם, הפסקתי אכל, אני מבקש רק על החיילים. כל יום עושה סליחות במקום אחר. יום חמישי ער כל הלילה. לא אנוח עד שהאימהות שלהם לא ינוחו"**. לאחר שקצת דיברנו, ניתקתי את הטלפון, הרמתי עיניים לשמיים ואמרתי **"אבא, תראה איזה ילדים יש לך. הוא הניח הכל בצד אפילו את הילדים שלו, הראש שלו רק באחים שלנו והאימהות שלהם"**. כל מי שידבר על חרדים, כל מי שיש לו משהו עליהם בלב, תשלח אותו אלינו. אני ערב לכם אחרי שהוא יראה כמה תמונות, יישאר לו רק להגיד **"סליחה, איך עשיתי להם את העוול הזה"**.

שבע עשר חלק מהאנשים שלנו הלכו לשמוח חיילים, לעשות להם על האש, לדאוג למה שחם צריכים. אני באותו הפעם לא הלכתי איתם. יום למחרת התקשר אלי זה שהיה אחראי על החסד הגדול הזה (ר' גבריאל עמיאל) ואמר לי **"אני רוצה לשמוח אותך. אחרי שהחיילים אכלו ושמחו והאוירה הייתה כל כך מרגשת ושמחה, עמדה שם אשה ואמרה 'אני רוצה להגיד לכם, אני כל החיים הייתי נגד, שיקרו עלי, הפכתם לי את הקופסה, היום אני רוצה להגיד לכם אני את הילדות שלי שולחת רק לחינוך חרדי. וויי איזו אהבה יש לכם"**. אני פונה לכל מי ששומע אותי, אל תתנו יד לשנאה הזאת, אל תסכימו לה. אנחנו סובלים בגלל השנאה הזאת. כל המשפחות האבלות זה משנאת חינוס. איך אפשר לשנוא? אנשים מחנכים את הילדים להגיד קריאת שמע בלילה. מחנכים את הילדים שהתורה החזיקה אותנו תמיד, ושכלל צעד בחיים צריך תמיד להפנות עיניים לשמיים, על זה אתם שונאים? על קריאת שמע? חבל



הלכות אקטואליות

האסור והמותר קודם נטילת ידיים סימן ד



להקל במקום צורך, וכגון אם שקמה לטפל בבנה התינוק וקשה ליטול או שחוששת שלא תצליח לחזור לישון וכיוצ"ב. [סי' הלכות שלמה פ"יג אות ט"ז בשם הגר"ש אויערבאך]. אך מכל מקום תקפיד שלא תגע בנקביו, כמו כן נראה שלא תיגע בפי הבקבוק ואם רוצה לערבב את בקבוק עם מטרנה או חלב, תעשה זאת על ידי בגד. וכל שכן בבוקר שאין היתר זה.

ה. לאחר שיצא מבית הכסא - ודע, שקפידא זו שלא לנגוע בנקבי הגוף אינה אלא ברוח רעה דקודם נטילת ידיים שחרית, ולא בשאר עניני רוח רעה ששורה על הידים כגון לאחר יציאה מבית הכסא וכדומה. [שו"ת חלק לוי (סימן ג) וכ"פ בהלכ"ב (סעיף כד) וביבי"א (ח"ג א ויא"ז)].

ו. נגיעה במאכלים קודם נטילה - לכתחילה צריך להיזהר מאד שלא לגעת במאכלים קודם נטילת ידיים. וכן יש להזהיר את הקטנים שלא יגעו במאכלים קודם נטילה. ובדיעבד אם נגע - אם הוא דבר שאפשר לשתוף (כתפוח וכיוצא בזה), ישטוף אותו ג' פעמים. ואם זה מאכל שאי אפשר לשתוף (כמו לחם ושאר מאכלים רכים), יש להתיר בדיעבד. והמחמיר תבוא עליו ברכה. [מש"כ לשתוף הוא על פי וכמ"ש רבינו טודרוס הלוי בחי' לוימא (עו): והובא להלכה בשו"ת לב חיים ח"א (סי' סז). ובסי' ארצה"ח (המאיר לארץ ס"ק לב). ובסי' עוד יוסף חי' (פרי' תולדות אות ו). ובסי' תורת חיים (סי' ד סק"ו) הובאו כולם ביבי"א (ד א)]. ואם אין הפסד מרובה, המחמיר תבוא עליו ברכה, מכיון שכתוב בספרים שמאכלים שנגעו בהם קודם נטילת ידיים גורמים לאוכליהם טמטום הלב והדעת, ויסייעם לעבור עבירות ח"ו. [ביבי"א (ד א) בשם השלי"ה שהובא במנחת אהרן (כלל א אות יב)]. ודע שאף הישן ביום שינת קבע, אין לו לגעת במאכלים לכתחילה (וצריך שיטול ידיו בלי ברכה), ואם נגע בדיעבד יש להקל. [כ"מ ביבי"א ח"ד סימן א אות ח ע"ש אולם בבן איש חי].

נגיעת גוי במאכלים - אין איסור אם גוי נוגע במאכלים, ואף שלא רחץ ידיו תחילה הגוי שידיו של הגוי לא מקבלות טומאה. [מש"כ סק"ז] מ"ב (ז) ביבי"א (ד א)], והטעם מובא בספרים שאין הטומאה אינה חפצה לשרות אלא במקום קדושה לאחר הסתלקותה, שהנשמה בלילה מסתלקת, וכשהנשמה חוזרת לגוף מסתלקת רוח הטומאה מכל הגוף ונשארת על הידים בלבד. [שו"ע הגר"ז (א)].

ממה יזהר לפני הנטילה? מה לגבי המתעורר בלילה ודעתו לחזור לישון? ומה הדין בנגיעה במאכלים קודם הנטילה?

א. בשולחן ערוך (סעיף ג) מבואר ארבע דברים שלא יגע בהם קודם נטילת ידיים בבוקר: הפה, האף, האזניים, העיניים. והוא על על פי הגמרא (שבת קח:). שיש עליהם רוח רעה ועלול לסכן אותו ועדיף לו לאדם שתיקצץ ולא יגע בהם מחמת הנזק שעושה.

ב. נגיעה האם דווקא מפנים או גם בחוץ: לדעת כמה פוסקים דווקא שנוגע בתוך איברים אלו יש להקפיד אבל לא וכמבואר בגמרא (ברכות ס:). 'כמעביר ידיו על עיניו ואומר פוקח עיוריים'. [כ"י'ד הפרישה (מו סק"ה) והא"ר (ד ד) מור וקציעה (ד) ועוד]. ויש שכתבו שאפילו על עיניו מבחוץ. [מור החידי"א (ד) והוכיח כן מלשון הזוהר הקדוש (וישב קפד): ומה שאמרו בברכות יש לבאר בדרך אחרת, וכ"כ הפרי חדש (מו) ושכן מוכח מדברי הפרדס לתלמיד הרשב"א (עוד) מאמר מרדכי (מו) ובשו"ת לב חיים (א סה) ובן איש חי (עוד יוסף חי' תולדות יא)] וכ"פ המ"ב (יב) שכן יש להזהר. והמשנה ברורה פסק שיש לזהר אפילו על גבי עיניו מבחוץ אם אפשר לו. ובהלכה ברורה פסק שטוב לחוש למחמירים ובמקום צורך אפשר להקל והוא בצירוף האומרים שבזמן הזה אין רוח רעה מצויה ביננו. ובפרט אם ישן אחר חצות לילה.

ג. שאר נקבים ופצעים פתוחים - ולדעת רבים מן הפוסקים לא יגע בשאר נקבי הגוף כגון פצעים וחתכים פתוחים (באופן שהעור קרוע) ויש בזה משום סכנה. [ראה פסק"ת שם בשם ספר מעורר ישנים סק"ד, וכ"ה עפ"י המשני"ב (ג)].

ד. תוך כדי שנתו, ושממשיך לישון - ויש כותבים שהקפדה בדבר זה היא רק כשקם משינתו, אבל באמצע שינתו הרי דרכו של אדם להתחנך וליגע במקומות שונים בגוף ולא מצינו שהזהירו להקפיד שלא יגע בנקבי הגוף ולכן גם במתעורר תוך כדי שינתו על מנת לחזור ולישון. [אשל אברהם בוטשאטש שם]. ויש שכתבו שאין להקל ואף בשנתו אם מורד לו יגרד על ידי בגד או שמיכה וכיוצא בזה. [כ"ה"ח (יח)]. למעשה, יש



בס"ד

הוא כל כך יקר לך?

רוצה עבורו את ההנצחה הגדולה ביותר?

בוא ותהקוק את אהובך לנצח
בפתח קודש הקודשים של בית הכנסת



באולם הקידושים



בתיבת השליח ציבור

לפרטים: יעקב בן ישי
050-4119309 • 055-6695981

ממלכת התורה והרוחניות מחנה אפרים
הכל כבר מוכן < צעד אחרון ובזכותך אנחנו בפנים!